

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Sectio I. De Immunitate Ecclesiæ Receptiores sine pugna Sententiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

SECTIO PRIMA.

De Immunitate Ecclesiae Receptiores sine pugna Sententiae.

CAPVT I.

Quid sit Ecclesiastica Immunitas, & quid nomine Ecclesiae ad hunc effectum intelligatur?

ECCELESTASTICA immunitas quoad locum, est exemptio seu privilegium Ecclesiae seu Templo concessum, ut ibi existentes sint tuti à laica potestate, & delinquentes ad ea loca confugientes per vim extrahi non possint. Profectò huiusmodi immunitas non est introducta iure naturali, aut diuino, sed Ecclesiastico, seu Canonico. *Cap. Inter alia de immunit. Eccl. Bulla Gregor. XIV. Cum alias nonnulli.*

Ecclesia fundata Episcopi auctoritate, sine benedicta sit, siue non quamvis in ea nondum officia diuina fuerint celebrata, gaudet immunitate, licet polluta, vel interdicta, vel diruta sit, modo non sit diruta auctoritate Episcopi sine spe reedificandi. Hoc enim in casu immunitatem amitteret. Quia privilegium hoc est veluti accedens morale, accedens verò destruitur destructo subiecto Syluest. & Angel. v. *Eccles. Suar. 10. 1. de Relig. 1. 2. 1. 3. 6. 9. n. 2.*

Ecclesiae nomine, quoad hunc effectum non solum venit interius Ecclesiae corpus, verum etiam tota fabrica, ut rectum, partes parietum exterioris, campanile, Sacristia Templo coniuncta, Cimiterium. Imò immunitas iure cōmuni extenditur ad fines, siue confinia Ecclesiae usque ad quadraginta passus si Ecclesia fuerit Maior, seu Matrix, & Metropolitana. Si verò fuerit Minor usque ad triginta passus protenditur, praeter tamen consuetudinem in contrarium exceptis Ecclesiis in ciuitate constructis, in quibus ob locorum angustiam hoc nequit asseruari. *Cap. si quis in atrio. Cap. Id consistimus, 17. q. 4. Cap. si quis antiquitus 17. q. 4. Suar. 10. 1. de Rel. 1. 2. 1. 3. 6. 9. n. 7. & c.*

Immunitatis Ecclesiae privilegium ex constitutione Gregorij XIV. *Cum alias* gaudent Monasteria Extentur immunitas ad totum claustrum, seu habitationem Religiosorum, etiam ad viciniam. Quia totus ille locus est sacer. Praeterea extenditur ad hospitale Episcopi auctoritate fundatur, & ad seminarium. Quia loca pia ac religiosa reputantur. Palatium Episcopi, eodē potitur indulto, modò sit intra quadraginta passus Ecclesiae passus constructum. Quia sit locus sacer reputatur. Alias non, nisi in ea erectum sit oratorium, ubi diuina celebrentur. Denique oratoria auctoritate Episcopi si constructa, & perpetuo diuino cultui dicata, locus sacer censentur. Secus si priuata auctoritate sunt constructa. *Cap. Ad hac, de relig.*

CAPVT II.

Quinam Ecclesiae Immunitate gaudeant?

IMMUNITAS haec quinque parit effectus. Primus est, ut reus capi in Ecclesia nequeat. Secundus, ut non apponatur impedimentum quo existent in loco facto non adherantur alimenta, vestitus, & alia, quae ad vitam necessaria sunt. Tamen iudici seculari licebit extra locum sacrum delinquentem obsidere, ut eum capiat, dum extra loca sacra progredietur. Tertius, ut existent in loco sacro nulla vis vel damnum inferatur. Quartus, ut dum reus in Templo existit, damnari nequeat ad mortem, vel ad corporalem poenam: imò actus facti à laico iudici erga delinquentem per vim extractum à loco sacro, irriti sunt, ut potè facti sine iurisdictione. Quintus, ut delinquentes per vim extracti ab Ecclesia eadem, vel alteri restituantur, in qua eque reut ac liber esse valeat. *Conar. 1. 3. c. 12. n. 5. & 24. Cap. definitur 17. q. 3. cap. Inter alia, de immunit. Syluest. v. Immunitas 3. q. 7.*

Profectò reus amplexans Sacerdotem Eucharistiam deferentem non potest à sacellis capi ob tanti Sacramenti reuerentiam, praeter in contrariū consuetudine. Cōors tamen ferè omnium Doctorum sententia est talem gaudere immunitate. *Conar. 1. 2. var. 6. 10. n. 6. Diana p. 1. 1. r. 1. resol. 28. de quo fest. 2. sermo recitat.*

Omnes fideles baptizati quauis interdicti, & excommunicati (praeter haereticos in haeretic delicto) immunitate potius. Imò & infideles, si fieri voluit Christiani protegni sunt privilegio Ecclesiae. Quia par est, ut Ecclesia eū defendat, qui se eius gremio cōmittere non recusat. Verū haec immunitas prodest in omni casu, tam civilibus quā criminalibus, exceptis casibus iure, ac constitutione Gregorij XIV. expressis. Quia iura indistincte, ac indistincte loquūtur, & solum nonnulli casus excipiuntur: exceptio autem firmat regulā in casibus non exceptis. *Conar. 1. 2. c. 20. n. 11. Tanner. 2. 2. d. 5. q. 8. dub. 1. n. 16. Sylva. v. Immunitas 3. q. 3. Suar. 10. 1. de Rel. 2. 1. 3. c. 10. n. 13. Nauar. sum. c. 25. n. 27.*

Debitores in loco sacro exstiteres gaudent privilegio, quauis suspensi sint de fuga, vel sint obstricti debito publico. Imò & blasphemus, modo non sint haeretic infecti. Et adulteri in Ecclesia existentes capi nō possunt à seculari Iudice. Quia hi casus in constitutione Gregorij nō excipiuntur. *Suar. de Rel. 10. 1. r. 2. 1. 3. c. 11. n. 3. Diana p. 1. 1. r. 1. resol. 32. Bonac. 10. 2. d. 3. q. 7. Sylva. n. 3.*

Cherici

10. fugiant, haud sunt admittendi. Quia dedecet
quid si rei eorum statum & sexum, id agere. Si vero ipsi
el. Monia. vi inuent claufuram (pro vi iustit id aliando
ms. Ma. facere possunt, si ibi timeant mortem, aut ali-
uolteria. quod magnam salubrit) cessante periculo, ne-
quibant ibi manere. Si autem noluit inde ex-
cufant. ire, & immunitate Ecclesiastica non gaudeant,
curia ecclesiastica tradi possunt iuxta modum
in constitutione Gregoriana praescriptum. At
si illa gaudeant, ad minus extrahi debent a
clauisura Monasterij, & in alio loco loco col-
locari. Sanch. Decal. l. 6. c. 16. n. 59. Bonac. de
claus. q. 4. p. 4. num. 13. Lezana 10. 2. sum. v.
claus. q. 4. n. 2. r.

Qui proditorie proximum occidit, privilegio *Nec qui*
hoc delinquitur. Proditorē dico eū, qui amici-*proditorie*
tina simulabat. Ut eo quem interemit, seu qui *proximum*
dolose aliquē seducit, ut occidat, seu qui hoc *occidunt.*
minem interficit nil tale praevidentē. Qui verō
occidit inimicū, non dicitur proditor in rigore
loquēdo, quamvis illum à tergo percussit, aut
dormientem petimat. Quia hic mortem prae-
videre, ac praecavere poterat. Cōfl. Greg. Gom.
var. ref. s. de hom. c. 3. n. 5. Suar. l. 3. c. 11. n. 12.
Dian. p. 1. 17. 1. ref. 31.

Et rei assassini, ut patet in *Bull. Greg.* Assassini dicuntur proprie qui pecunia, aut pretio alio accepto, vel promisso cōducit, pramio mādato, occidit homines incautos, seu nil tale ab eis cogitātes Et qui tradita pecunia; mādata liquē per assassinos interimi. Porro ad assassinium requiritur, ut Christianus occidatur, & nō dubio est primumendum, Christianum fuisse occisum, si nex in Christianorum terris accidit. *Concl. 2. 2. 2. q. 2. c. 2. n. 9. Suar. l. 3. c. 1. n. 7. 5. Inl. Clar. 2. assassini. m. 17.*

Hæretici sine immunitate omnino privantur. is
 Rei verò hæresis dicuntur nō solū, qui cōtra *Nec hæresis*
 idem cō peritaciā sentiunt: verū etiam i, *reli*
 qui auxiliū, aut refugium præbent hæreticis.
 Cū tamen in illis locis, vbi hæretici impunē ha-
 bitare permittuntur, nec ob hæresim puniuntur,
 aliqui sentiunt in criminibus non excec-
 tisse, gaudere vti ceteri, immunitate. *Const.*
Greg. X. IV. Bon. 10. 2. d. 3. q. 7. §. 4. n. 21. C. 2. 2.
Diana p. 1. tr. 1. ref. 29.

Deniquea nō fruuntur rei criminis læsæ Maie-
 statis in Principis personā. Sed ad hoc crimē
 requiritur, tū vt ipsamet persona Principis of-
 fendatur, tū a suo subdito. Dian. p. 1. rr. 1. r. 6

*Quinam Ecclesie Immunitate
non potiuntur ?*

Immunitate non fruuntur publici latrones,
hoc est, qui palam; & publicè prætorum, vel
publicas obfident vias, vel castra tenent, vt
transcentes spolient, depopulatores agrorum,
quamuis nocturni non sint, idest, qui diripiunt
alienos agros, vt quilegēs, sine fructus surri-
piunt, vineas vastant. Comitentes homicidia
sui mutilationes in ecclesiis, ac cœmeteriis eor-
um. Quia par nō est, vt immunitate ecclesie
fruat, qui in ecclesia delinquit. Hoc ampli-
us, quamuis delictum in alia ecclesia com-
miserint, sine fine pe immunitatis, siue cum spe
commissa facientes, siue extra ecclesiam exis-
tat, qui occidit, vel mutilat, modo occisus
vel mutilatus fuerit in ecclesia. Quia vulnerat
in ecclesia eum, qui extra ecclesiam mortuus
est, immunitate priuatur. Quia delictum homi-
cidij censetur in ecclesia commissum. C.

*De peccato, & pœnis violan-
tium Ecclesiæ Immunitatem.*

ACRILEGIUM committitur contra loci sacri immunitatem, dum a satellibus forislegis capitur delinquens, qui fracto carcere se in ecclesiam vel oratorium, vel Hospitale auctoritate episcopi constructum, vel in Monasterium Religiosorum, vel in Palatium Episcoporum, vel ubi visum receptum est, in domum Parochi, aut Canonici morum aliorumque Ecclesiasticorum non distantibus triginta passibus a Ecclesia. Idem dixerim si ad hæc loca confugiat, postquam se est satellitem manibus eximit, etiamsi tunc ad capitis supplicium duceretur, vel dum satellites ipsum insequerentur ad capiendum. Unde non potest capi reus, qui clausas Ecclesie ianuas, vel seras, vel quid simile apprehendit, vel qui supra tectum, seu regalias ecclesie existit, et satellites reū, capientes super tectum existentem, aut hærentem valvis loci sacri, contra eius immunitatem delinquitur. Quod ampliandum, etiamsi delinquens capiatur per eā palli, vel corporis patre quæ extra valuas, aut extra alium locum sacri prominet. *graf. p. l. 2 c. 48.*

4 Theologiae Moral. Lib. LIV.

Bonac. to. 2. d. 3. q. 7. §. 2. nu. 10. Azor to. 1. l. 9. c. 9. q. 9. Suar. l. 3. c. 9. nu. 8. Conar. l. 2. var. c. 20. m. 3. & 18.

18. Extrahens igitur delinquentem à loco sacro primò peccat crimine sacrilegij. Quia gratiam iniuriam loco sacro gerit, in cuius reuerentiam concessum est immunitatis privilegium. Deinde graniter delinquit peccato iniuriæ. Quia iniuria afficit delinquentem habentem ius resistendi. Vnde qui per vim delinquentem extrahit, tenetur ad restitutionem omnium dānorum, quæ inde passus est delinques. Quia ex crimine cōtra ius alterius restituendū surgit obligatio. p. Rh. 2. 2. q. 62. a. 2. Suar. l. 3. c. 13. n. 4. & 9. Val. to. 3. d. 6. q. 15. pu. 1.

19. Varias pœnas incurrit immunitatis Ecclesiæ violator: de iure civili incidit in crimen læsæ Maiestatis, l. 2. c. de his, qui ad Ecclesiam. Et alibi decernitur ponendum esse capitali pœna, & ultimi supplicij. Sed hæc pœna non est in vi. Suar. l. 3. c. 13. n. 6.

20. Iure autem Canonico pœna excommunicationis ferenda non latet. Sed in constitutione Gregorij XIV. est excommunicatio lata, vt

constat ex textu. Imò hanc excommunicationem incurrunt mandantes extrahi rem à loco sacro, & iudices, qui nec mandauerunt extrahi, nec extraxerunt, sed extractum ecclesiæ restituere noluerunt, aut morti adiudicarunt. Clar. in prac. §. finali. q. 30. & alij communiter. Prælati locorum immunitate gaudentium, tenentur delinquentes confugiētes ad locum immunem, consignare sacrali curi illum requirēti, si cognoverint, aliquid delictum ab eis commissum fuisse, propter quod immunitatis privilegium amittere. Constat ex ci. sacri Gregorij constit. Tamen antequam delinquentes, qui ad locum sacrum confugerat, curi seculari tradatur, obicienda est primò ab Episcopo, vel ab eius vicario facultas expresse capiendi, & extrahendi delinquentem, & debet assistere aliqua persona ecclesiastica ad hoc deputata, dum extrahitur: episcopus autem non tenetur stare processui à laica potestate facto, quo ostenditur rem priuandam esse immunitate: sed debet ipse novas probationes recipere, vt certo de rei delicto constet. Diana p. 1. rr. 1. resol. 14. Fill. rr. 13. n. 48.

SECTIO SECVNDA.

Dubia de Templorum Immunitate.

CAPVT V.

Circa ea quibus Templum polluitur.

DVBIVM I

An per coniugalem copulam polluatur Templum

22. Nonnulla recolo,

Recolo, Templum pollui per homicidiū. Cap. Proposui, de consecr. Eccl. per vulneris grauis & iniurioli infirmitatem. C. uni. de consecr. Eccl. Per suspensionem rei in ecclesia factam. Quia est actio iudicis nimis loco sacro iniuriola. Fagun. l. de prec. Eccl. l. 4. c. 4. n. 17. Nau. sum. c. 25. nu. 85. Per sepulturam excommunicati denunciati, aut percausoris manifesti Clerici. C. consuli, de consecr. Eccl. Per sepulturam infidelis, in quo comprehendit puerum nondum baptizatum. Cap. Ecclesiam 1. & 2. de consecrat. dist. 1. Per effusionē seminis mortaliter peccaminosam. C. uni. de consecr. Eccl. in 6. Quæstionem verò, in per copulam coniugalem polluatur?

23. Polluitur quidem.

24. Non polluitur. Quia seminis effusio non potest ecclesiam pollueri, nisi sit sacrilega, & peccaminosa: At copula maritalis non est pecca-

minosa nec sacrilega, etiam si absque necessitate fiat. Ergo non polluit ecclesiam. Minorem probō. Quia non est sacrilega iure naturæ, vel diuino, vt de se constat: neque etiam positio, nullibi enim talis copula, scandalo excluso, prohibetur. Ita Glof. ad Cap. Ecclesia v. (emine, de consecr. dist. 1. Valq. 1. 2. d. 98. n. 6. Sā, v. Ecclesia, num. 14. Basil. Legion. l. 10. de matr. c. 10. n. 13. alios citans.

Mediam tero viam: si copula necessaria sit alteri coniugum ad periculum incontinentiæ vitandum, eo quod diu cogatur in ecclesia habitare, sacrilega non erit, nec per illam ecclesia polluetur. Secus si ad hunc finem necessaria non sit. Priorem partem probō, quia non est credendum velle ecclesiam coniugem sic periclitantem suis legibus obligare, esset enim nimis dura obligatio. Secundam partem probō. Quia seculis hac necessitate, iure naturali videtur prohibita talis copula in illo loco, est enim eius graue vilipendium, ea vt ad actum ita materialiter tempore sine necessitate. Mecum. Sayr. l. 5. de consecr. c. 16. n. 19. Azor. p. 1. l. 10. c. 26. q. 15. Suar. to. 1. de Relig. l. 3. c. 8. n. 3.

DVBIVM II.

An actiones (quibus Ecclesiam diximus pollui) sint sacrilegia, si occulte fiant?

Sacrilegia non sunt. Quia in tantum videtur sacrilegia esse, in quantum sunt occulte.